

Het Regt

J.B.
261

PRYS DER INSERTIE.

15 centiem den drukregel.
40 centiem de reklamen.
Alle toezending van brieven, geld,
moet ons vrachtyrly gewerden.

Wekelyks verschynende Woensdag
en Zaterdag, by Huz. DE COCQ,
Egemaer-Drucker, te St-Truiden.

NIEUWS- EN AENKONDIGINGS-BLAD.

GODSDIENST.

VADERLAND.

VRYHEID.

ABONNEMENT PRYS :

Voor de Stad 5 fr. per jaer.
" 3 fr. per 6 maanden.
" 1-75 fr. per trimester.
Voor Buiten 6 fr. per jaer.
" 3-50 per 6 maanden.
" 2 fr. per trimester.

VOORREDE.

Onze lezers zullen ons voorzeker vragen waerom wy van titel veranderd zyn, waerom wy nu het *Regt* schryven in plaats van de *Hoop*?

Onze antwoord staet gansch te lezen in het artikel dat de kinderen Milis tegen ons zoo onbeschaemd verleden Woensdag hebben uitgegeven en waer zy in groote letteren zelve schryven dat *niemand voor niets kan werken. De leugens en tegenstrydigheden welke wy er in aantreffen geven ons een klein gedacht van de opstellers en doen er ons met medelyden over gaen.* Trouwens zal dat gebrabbel toch wel eens over den hekel gehaeld worden zoohaest tyd en plaats het ons zullen toelaten. Het is te knoddig om dat zoo maer goedsmoeds laten voorby te gaen; onze lezers lachten nog al eens toen wy te *Hoop* schreven; maer nu wy, om alle moeijelykheid voor te komen en om ons nitsluitelyk op de verbetering onzes dagblads toe te leggen, eenvoudig en alléu van titel veranderd zyn, zullen wy deszelfs lezing nog aengenaemer aen onze abonneenten trachten te maken. Wy weten voorop dat onze lezers niet houden aen dat vierkantig papier dat men *Hoop* noemt, maer wel aen deszelfs inhoud, aen hetgeen er in te lezen stond toen wy het opstelden, maer dat nu door schuinsche streken onder de handen der liberalen gevallen is.

Onze geabonneerden zullen dus in het *Regt* terugvinden hunnen ouden opsteller, hunnen ouden kullagiemester, dien zy och arme! hebben willen naapen, die beiden alléu de *Hoop* schreven, en nu voortgaen met hun dagblad onder den nieuwen titel uit te geven.

Wy hopen dat onze lezers met ons zullen houden, en dat zy onzen yver in het verdedigen van Kerk, Godsdienst en Vaderland, onze poogingen in het voorstaen der belangen der burgers en buitenlieden zullen blyven ondersteunen met hunne toegeegenheid, en dat zy by voorkeur ons, met wie zyns lang kennis hebben, die de slagtoffers der snode ondankbaerheid zyn, met hunne goedwillendheid zullen beloonen. Maer wy zyn geen zins verwonderd over die schamtelooze handelwyze ten onzen opzichte welke wy eerstdaeps zullen doen uitschryuen; het geëerde publiek zal er reeds regt over gedaen hebben en zal zeggen dat het met het *Regt* houdt en blyft, met deszelfs bekenden opsteller, met deszelfs schranderen kullagiemester.

Van deze week zyn wy in staet gesteld ons blad regelmatig Woensdag en Zondag te kunnen laten verschynen. Onze geabonneerden worden vriendelyk verzocht in aenmerking te nemen dat wy onvoorzien overvallen zyn geworden; dat wy met de grootste opofferingen en de hardste poogingen onze drukkerij eerder hebben kunnen in staet krygen, en dat wy nog maer een half blad vandaag hebben kunnen uitgeven; maer in het vervolg zal het *regelmatty* verschynen Zondag's in heel en Woensdag's in half formaet zoo als naer gewoonte. Wy zullen geene moeite sparen om onze lezers te vergoeden voor de langmoedigheid, voor het geduld dat ze reeds zoo lang hebben moeten uitoefenen; maer nu wy zelve de zaak in handen hebben, zullen wy niets meer te verlangen overlaten om de goedjonstigheid onzer geëerde lezers te behouden.

De personen die ons blad niet zouden ontvangen, worden verzocht ons seffens hunne reklamen toe te zenden aen den opsteller van het *Regt*, Huz. De Cocq, te Schurhoven, Sint-Truiden.

DE KULLAGIEMEESTER.

Wy hebben in onze kullagie het ernstig woordje opgehouden dat onze lezers hier gelieven te vergunnen.

Stellig willen wy verklaren aen den heer De Cocq, opsteller van het *Regt*, in weerwil van scheunsche poogingen, *onomkoopbaer* en onveranderlyk te blyven; onze artikels zullen hem en hem alleen geworden. Men heeft in een ander blad ons artikel *kullagie* zoeken na te werken; men heeft zelfs uit onzen opstel van 1859 uitdrukkingen, ons eigen, gaen hieen halen; het spyt ons dat de navolger er zoo ongelukkig is van afgekomen en ons zoo vermarteld heeft. Eer hy het nogmaels wage, zyn hem deze verzen, met oorlof, aenbevolen:

Je disais en voyant l'écrit de sa façon
Qu'il faut qu'un galant homme ait toujours grand empire
Sur les démeangaisons qui nous prennent d'écire;
Qu'il doit tenir la bride aux grands emportemens
Qu'on a de faire éclat de tels amusemens,
Et que par la chaleur de montrer ses ouvrages
Ons expose a jouer de mauvais personnages.
Molière.

Ons oogwit in 't schryven is maer nitsluitelyk en gedurig geweest te samen met de verstandige lezers meer en meer in menschenkennis door te dringen. De denkers begrypen ligt wat zulks beduidt. Het gaet zoo gemakkelijk niet eene goede kullagie op te stellen. *Frappé fort*, zegt Voltaire, is geene halszaak; maer *frapper juste*, ecce labor, dat is de knoop.

Rien n'est beau que le vrai; le vrai seul est aimable.

En hetgeen zoo maer uit de pen schynt gevallen, heeft somtyds lange jaren studie, onderviuding en oplettendheid gevraagd. Vry mag men het weten; de groote schryvers welke wy sinds de kullagie het meest bestudeeren, zyn: Pascal, Labruyère, Molière, Regnard, Regnier, Boileau, Perse, Juvenal, Terence, Aristophane, La Rochefoucault, Plato, enz. De wysgeeren laten wy hier van kant; maer wat onze gezindheid zy over den oorsprong en overgeving der tydelijke magt, waer wy menigmael op terugkwamen, zoo meenen wy onze gedachten in Suarez, in Bellarmín, in St Thomas gevonden en gelezen te hebben. Hedendaegsche schryvers zullen wy niet aenhalen; men weet al genoeg van madame du devant, van Paul De Cock, enz. te spreken.

De vlaemsche broeders mogen en moeten weten dat zy als letterkundigen ter beduyting blootgesteld zyn, en onredelyk als dusdanigen willen ontzien worden. Wy doen in eenen lagere kring, wat La Harpe, Villemain, Pontmartin en dergelyke deden.

Indien men onzen naem kende, zou dan de kullagie beter of slechter zyn? Trouwens hebben wy geene rede om de publiciteit te vreezen in geval het in onzen aert ware dezelve te begeeren. Men noeme en hernoeme zoo lang men er vermaak in vindt; daer is ons te weinig aengelegen om er acht op te geven.

Wat onze taet betreft, voor een *botamelyk* woord van de straet geven wy van harte al wat Bilderdyck, Vondel, Kats, Helmers, Vanduyze, Ledeganck, Poot in hoogdravende woorden afhaelden. *Het volk roep alles!* Waerom moeten de ryken alleen door hunne opvoeding nog de genoege van den geest met die van hunne schatten sparen?

KULLAGIE.

Zekere arme knapzak die zoo geerne op het bureel van het ministerie een schryfplaatsje hadde bekomen, trok op eenen morgen zyne zondags botten, zynen baljas aen, en zoo met zyn zwart gekwesped rietstokje op de jagt eener gouvernementeele bediening. De snelle yzere weg bragt hem op weinigen tyd waer hy wezen moest, ten kastele van eenen Volksvertegenwoordiger. Het is hier niet gelyk in America waer gy met eene cigaer in den mond den voorzitter der vereenigde Staten kunt toegaen; onze groote ontvangen u eerst door hunne honden; een kasteel zonder honden dat is geen kasteel, wie zou anders den armen bedelaer in de schenen byten, en mynheer zyn ossenvleesch helpen opeten. Nog al gelukkig dat de kamenier den armen bloed zag aenkomen om de doggen terug te dryven. Zy kende hem; zy had beloofd madame te spreken; madame had op hare beurt beloofd mynheer te spreken, mynheer maekt even eens de vrouw van den koetsier van den minister te spreken, de vrouw van den koetsier van den minister haren man, deze de vrouw van den lyfknecht van den minister en de vrouw van den lyfknecht weer haren man en eindelyk zou deze den minister de

zaak by stade eens doorgedaen hebben. Wat toch de protectie doet!

De arme plaatsvrager stond als van den bliksem geslagen toen de representant met zyne roode geborduurde muiltjes aen een nachtabaerd, eene pen achter het oor hem naer zynen naem en naer de oorzaak van zyn bezoek vroeg. Heeft madame u nog niet gesproken? Zy had het my nogtans door den kamenier beloofd. Mynheer echter die dat nog al meer vandoen kreeg, gewaerdigde vriendelyk te zeggen: als gy in het toekomstige nog iets noodig hebt dan moet gy maer regstreeks by my komen. Gy weet wel wat vrouwlién zyn. Overigens ik zal voor uwe zaak zorgen, dat beloof ik u, daer kunt gy staet op maken; deze week koom ik op het ministerie en uwe papieren zullen binnen de maand volgen: het is reeds tien jaer geleden en de papieren zyn nog op reis. Mynheer had het nogtans beloofd, ja! ja!

Beloften, beloften; maer doen is de knoop

Beloften, beloften; kullagie met hoop.

Mynheer ik heb zoo lange jaren het octroi ontvangen, heb ik myne zaken niet goed gedaen?

Extra goed.

Gy zyt dan over my en myne bediening te vrede?

Ten uitersten.

Zou het dan nu niet mogelyk zyn dat ik een klein pensioentje kreeg?

Dat is niet meer dan regt.

Zoudt gy dan voor my eens willen spreken?

Niet alleen willen, maer ik erken het my eene ware pligt.

Mag ik dan daerop rekenen?

Stellig dat beloof ik u. Mynheer deed byna den mond niet open en sprak er zelfs tegen. Hy had het nogtans zoo niet beloofd. Ja! Ja!

Beloften beloften; maer doen is de knoop

Beloften beloften; kullagie met hoop.

De zoete avondlucht van Juny was melk en honing; de maen dansde zoo kluchtig op den roerigen spiegel van het helder vlietje en de breede linde waer Frans en Liza onder stonden verspreide zoo geheimzinnig hare zwarte schaduw over het gekloemde graes der weide. Liza! Liza! sprak Frans, het is zeker dat ik met u trouw. Des anderendaegs trok Frans den vapore op, en herhaelde hy in de Waux-halle te Brussel onder het gestryk der violen en het geschramp der contre-bassen weer hetzelfde aen eene andere Liza daer hy mede aen het dansen was. Liza! Liza! het is zeker dat ik met u trouw. De zouaven kwamen in Parys van Solferino terug: Frans trok naer Parys en kreeg daer met eene fransche Liza op het theater der vaudevillen kennis en alweer: Liza! het is zeker dat ik met u trouw, en zoo van Parys naer Baden en van Baden naer Londen en van Londen naer Newjork en overal het zelfde deuntje: Liza! het is zeker dat ik met u trouw; en Frans stierf nog jongman en zyn laeste woord was nog dat van Molière.

Enfin les femmes ne valent pas le diable.

Waerom trouwde Frans niet; Frans trouwen; hy had het immer zoo dikwyls beloofd. Ja! Ja!

Beloften beloften; maer doen is de knoop

Beloften beloften; kullagie met hoop.

De nieuwe Koning van Pruisen trommelt in zyne redevoering; ach myne lieve Pruisen gy ligt my aen het hart, ik wil u gelukkig vry, ryk en zalig maken.

De schavedynmeester van Sint-Petersburg zegt met handen en voeten ik wil geene slaven meer in myn ryk ik wil de volle vryheid aen myne volkeren in godsdienst in staetkunde gulhartig verleen.

Oostenryk heeft den Heer Schmerling eenen langen Klaphoren aen den mond gestoken om van het oosten tot het westen te toeten dat de Hongaren er dul van worden: Constitutie! Constitutie! Meester Louis roept: ach God de vrede! ach hemel de vrede; ach lieve Kristus de vrede de vrede... En nogtans gaen zy voort met de volkeren te kullen gelyk van te voren; waerom dan geven zy die zoo gewenschte vryheid en vrede niet? Zy hebben het zoo menigmael en zoo lang beloofd. Ja! Ja!

Beloften beloften; maer doen is de knoop

Beloften beloften; kullagie met hoop.

Als er ergens een burgermeester moet gekozen worden, dan komen de volgende bulletins als ronkende kevers rond en gonzend aengevlogen:

Wy gaen onze administratie op eenen geheelen anderen voet brengen, de buertwegen en straeten zullen beter verzorgd worden, de opcenten der contributie zullen wy afschaffen; wy zullen partydig handelen en in elken burger niet anders dan eenen burger zien wiens belangen wy moeten waernemen gelyk die van ons eigen huisgezin; en als de kiezing door is dan draeit

Waarom brengen zy deze
aanbellingen dan niet ten uitvoer zy hebben het zelfs in druk
op papier beloofd. Ja! Ja!

Beloften beloften; maar doen is de knoop
Beloften beloften; kullagie met hoop.

Ach myn allerbeste lief, ik kan den hemel niet genoeg be-
danken dat gy my in myne onle dagen zoo goed oppast; gy
maakt myn bed zoo dazig, gy wamt my de lakens zoo ver-
bikkend, gy geeft my de medeynen juist op de steand, gy
geeft my plaester waer het zyn moet, gy wykt zelfs voor geen
dypso-pampe achter uit, ach! myne lieve lief ik zal u ook in
myu testament gedachtig wezen; daer kunt gy op rekenen, ja
erkeken de beste jongen! De oude podagre of florecyn-baes maekt
ouwerwachts eene deelyke en laeste muil en trek er van door.
Het testament werd geopend; Jef werd blauw gebiazen en
vloekte; de oude vrek daer hy is hy had het my nogtans be-
loofd. Ja! Ja!

Beloften beloften; maar doen is de knoop
Beloften beloften; kullagie met hoop.

In mynen tuin staet eene vrugtige keezen boom dien ik zelve
geplant heb. De eerste dagen der Mei h'onden onder eene war-
me en koesterende lente zon; de duizende en duizende botten
zaen elk knooppje der kleinste tak uitgeschoten gingen met hane-
me witte en roode bloempjes zoo kuisch zoo minnend open voor
het zoete gevel der zachte straal. Keezen genoeg! Keezen
met gausche mandel dit jaer! Maer op zekeren morgen dreef
een windje voor het opkomen der zon scherp en snydend door
het gebloemde van den pratenden keezenboom; bot en blooi
vleef af en de bladers alleen bleven aen de vruchteloze takken
spytig ahangen.

Beloften zyn bloemen van den blooi; het minste windje, de
kleinste omstandigheid waet ze henen, vriest ze weg en dan
staet gy daer te zien met groote oogen naer de bladers, naer
de kullagie. Och God! indien men ons voor elke beloften die
wy deden en niet uitvoeren, maer een haer uit het hoofd trek,
dan ging geheel het menschedom met kaete kappen. Ja! Ja!

Beloften beloften; maar doen is de knoop
Beloften beloften; kullagie met hoop.

EEN KOEKOEK.

Toen men in den Pantheon te Parys, onder de om-
wenteling, Bossuet met zyne redevoering over de
algemeene geschiedenis door het venster uit wierp om
er Voltaire, Rousseau, Helvetius, Diderot zegesprekend
in te voeren, liet men hy godes genade nog een plaatske
voor Fenelo en zynen Telemachus over; 't was wel een
tydkesprong van het republiek, maer men zag toen ter
tyden op geen startelje. De manhafte stokrder die
by den heer Milis op de lettertafel is gesprongen om
den vorigen Redacteur met zyne kanonspen weg te
schieten heeft toch, uit dringende noodzakelykheid het
stekelachtig woord Kullagie eene door en doorlichtige
wyk overgelaten. Zoo dacht hy: wy zullen het woord
maer behouden; de boeren zullen toch de pil wel slik-
ken en denken dat wy den vorigen schryver behouden.
En daerop wreef hy zich eens in de handen en reikte
naer de pen van den Kullagie-meester. Maer eilaes! hy
heeft zich alschuwelyk de vingers verbrand. *Attention!*
cannonniers à vos pièces. Leier der Hoop, luster eens
en als gy niet zegt dat is de oude Kullagie-meester niet,
dat is maer een koekoek (gy weet wel wat een koekoek
is) dan schenk ik u eene schoone snijdeof met eenen
dikken vlaemschen broeder op. Zoo begint hy: Hoe het
jaer een en zestig zal voorbygaen... is een ondoorgrond-
baer raetsel: de schryver weet het dus ook niet en
nugtans is hy in geheel zyn artikel bezig met te schry-
ven hoe het zal voorbygaen. Ergo weet hy wat hy schryft,
dan is de eerste regel van zyn artikel al een bokke-
sprong; weet hy niet wat hy schryft? waerom schryft hy
dan, en doet hy geheel zyn artikel op de pan afbranden
om de lezer voor den rot te houden, zoudt gy niet mee-
aen den kogelstommen *Onafhankeliken* te leven?

Wyschryven voorerst: *Men begint het staatkundig*
stelsel van groote dwingelanten langzamerhand te ken-
nen, en daerop volgt: de *fransche keizer* enz. dus weet
onze vernufte schryver sedert de ruime jaren dat de
fransche keizer heershet wat ook de fransche keizer in zin
heeft; knoopt dat eens samen met de woorden: het
jaer een en zestig is een ondoorgrondbaer raetsel dat
is te zeggen ik weet wat de keizer gaet doen en ik weet
niet wat de keizer gaet doen. Dat heet redeneeren, He!

Dus om nog aen te halen: *alzo spreekt hy de fran-*
sche keizer van vrede; hy sprekt in het openbaer;
doch zonder dat iemand het weet; *maekt toebereidsels*
van eenen ontzaggeliken oorlog alweer in het openbaer
zonder dat iemand het weet, onze schryver ook niet die
nugtans schryft als of hy het wist. Hoe langer hoe schoo-
ner, de *keizer van Frankryk spreekt in het openbaer;*
maer dat weet niemand, en wacht den tyd van zich te
prononceeren, alweer zonder er iemand iets zal van we-
ten. Deze zin is merkweerdig: *wy twyfelden geenszins...*
dat er iets moet onder schoulen dat wy *mogelyk* met de
aenstaende lente zullen zien uitbroeijen. De schryver
twyfelt niet dat er aenstaende lente iets *mogelyk* is.
Lieve Kristus wat heksell en nota bene hy zegt dat
hy geenszins twyfelt en dat hy ter zelve tyd niet weet
wat er gaet gebeuren. Wy kunnen onzen lach niet hou-
den.

Hy zegt al wat hy weet
En weet niet wat hy zegt.

Met het overig van zyn artikel gaen wy eene fyre ci-
gaer aensteken niet wejende maer toch geenszins twy-
felende dat zy ons smaken zal. Heer! Ho Heer!

Als de Kullagie-meester zoo begint zendt hem dan
maer spoedig naer het gashuis en tapt hem eene ion
bloed af en legt hem een kar ys op de woelende her-
schen.

Het programma is al even fyn: wy bewonderen de
vlaemsche broeders, *omdat zy tot nu toe nog niets ge-*
daen hebben. Wy zullen niet over den gemeentenraad
schryven en *wy zullen er toch over den schryven,* want zegt
het programma: *dat wil daerom niet zeggen dat de*

Hoop zich altyd zal inhouden. Het programma geeft
een deel nieuwigheden op een heet zich noch de *Oude*
HOOP die *zich niet zal inhouden* Zoo een gespartel zoo
een gemerzel zoo een gedarter heb ik nooit op eene
kloord zien alkwickelen. Dat heet schryven en denken!
Viee nou!!

ZEDELESSEN GETROKKEN UIT DEN ALMANAK VAN SNOECK VAN DEN JARE 1861.

Eerste zedeles. De eclipsen hebben op twee
plaatsen plaats tusschen zon en maen in de licht
en tusschen de dagblaren te Sint-Truiden. Vol-
gens de reis-verbalen van Cook zyn er wilden te
Taiti die schreeuwen als of zy in eene strop hin-
gen wreezende dat de maen zou buiten komen.
Maer er staet geschreven dat de zon moet bly-
ven om hy den helderen dag te schynen en de
maen om doen te slapen en 's nachts hare zaken
te verrigten. De zon zal toch altyd zon blyven en
de *Hoop* liberale *Hoop* worden. God de Vader
heeft er voor gezorgd in den pentateuk van Mo-
zes.

Tweede zedeles. In den jare 1370 bestonden er
twee pausen Urbanus VII en Clemens VII. Eenige
fransche kardinalen hadden te Fonti Clemens den
VII gekozen; maer wat zy ook verzonnen of niet
verzonnen Clemens VII was toch maer een koe-
koek... Gy weet wel wat een koekoek is? Eenige
fransche kardinalen van Sint-Truiden met het
rood kamizool van Garibaldi aen en met de roode
muts van '93 op een oor zyn ook naer eenen koe-
koek aen het zoeken; God geve dat ze maer geene
beenen breken.

Derde zedeles. God de Vader had medelyden
met Adam toen hy hem in het aerd-paradys altyd
alleen met zynen jagthond en zyn geweer op de
schouders zag uit trekken. Gy weet wat er ge-
beurde: maer Eva was maer een kortrib uit
Adam, en Adam bleef toch de groote kullagie-
meester van het menschedom; Eva was een wyf-
ken en Adam gaf zynen naem aen het nageslacht;
het was en het bleef Cain Adam, en Abel Adam,
en Treeske Adam en Katoke Adam; de hussier
van God den Vader te gelyk met den champetter
hadden het zoo uitgewezen. Ha! Ha! Ha!

Vierde zedeles. Men heeft eenige dozynen fu-
retten losgelaten om den Kullagie-meester te be-
speuren. Wat zyn zy (de menschen) toch ver ach-
ter; de Kullagie-meester is geen mensch, 't is een
piano, door ons op eene byzondere wyze ingerigt.
boven elk hamelje komt een letter uit die wy wil-
len, en waer wy een papier op leggen, dat er ge-
drukt en gespeeld van afkomt; ware zulks tydens
de kerkvergadering van Trenten voorgevallen dan
had Palestrina er wel iets op gemaakt. De heer
Merklin wil hebben dat wy er een brevet voor
vragen, en de heer Vanoyen vindt zyn mach en as-
tronomique er maer eene kwit tegen... Ha! Ha!
Ha! de Kullagie-meester heeft zoo veel plezier in
zyn leven!

Vyfte zedeles. Gy zult eens hooren hoe er zal
op de carillon gespeeld worden:

Din, din, din, din, din, dindon
Ah! que j'aime!
A sonner un baptême?
A la Hoop je demande pardon.
Din, dindon, din, din, dindon.

De cet enfant quel peut être le père?
N'est-ce pas mon ami le sucrier?
Les tourbous mènent vite un affaire,
Sonnons fort, pour l'honneur du métier!
Din, din, dindon, etc.

Si j'étais sûr, je dirais que le maire
N'est créé ce petit échevin,
Qu'on va baptiser au ministère.
Sonnons fort, ah quel heureux bambin!
Din, din, dindon, etc.

Al de dames uit de gebuuen worden op de rys-
pap verzocht; daer zal wat gekazeld worden!
Doch beweert men dat het zonder forceps niet
zal gaen, *mits de kullagie-meester er zyne handen*
niet wil aensteken. Men vraegt een tien dozynen
almanakken om er eenen verlossing middel in te
zoeken.... Ha! Ha! Ha!

Quand on ne sait rien
Larilette
Il faut bien
Que l'on quète
Larilette!

In dit gure wintersaizoen waer de christelyke liefdadig-
hied zoo veel goed te verrigten vindt, komt de gemeente
Zepperen een vertoog op te leveren dat ons kan aenzetten
om toch eene milddadige hand den armen toe te ryken.

De heer Ch. De Pitteurs, burgemeester der gemeente,
beurtelings vergezeld van den zoo yverigen heer Pastoor
en Kapelaen, is al de arme huisgezinnen, waer troost en
hulp noodig waren gaen bezoeken; en op het zien der
hartgrivende smarten en van het bitter lyden, zyn er door
tusschenkomst van mevrouw De Pitteurs reedseene menigte
kleederen en deksel en twee koffers brand aen den armen
uitgedeeld. Zy hebben reeds voorzien in de dringendste
noodwendigheid en gaen onverpoosd voort in het bezoeken
der arme hutten waer noodlydenden te vinden en smerten
te heelen zyn.

VUER TE TONGEREN.

De zoo beroemde en vaderlandsche heer Jaminé werd
in de laatste kiezingen voor den gemeente raad Burge-
meester der stad. By deze gelegenheid gaf de heer zyn
ontslag van de liberale associatie daer ter plaats opge-
richt. Grote verwarring onder de kopstukken dezer
gezindheid. Eenige beweeren dat de heer Jaminé in
weertwil van dat ontslag niet te min met hart en ziel
aen de liberalen verkleed blyft; anderen gaen er niet
den groven borstel over en sommige willen hebben
dat de nieuwe burgemeester, te verbasen al dat gehop-
pel alleen het wezyn en de belangen zynere stadgenoten
zoekt waer te nemen. Wat er van zy of niet al de dag-
bladen van Tongeren byzonder die der liberale gezind-
heid zoo als de *Vedette*, de *Limburger*, het *Tongersblad*,
zitten tot aen de knien in den inktpot en zoo door
hunne pen aen het spuiten dat gy zoudt van piepelen
droomen; zy doen nogtans hun beste om hunne huise-
lyke kleinigheden een belang van Solferino by te zet-
ten; de *Vedette* klimt somtyds tot het lyrismus.

Heer Noyen die warme en bekwame voorstaender
van den yeren weg langs Bilsen viel er in de kiezingen
door, en daer uit bisloot een Benardiste in eenen brief
aen het *Nieuwsblad* dat ook de gezindheid van den
heer Noyen nopens den yeren weg eene krook had ge-
kregen. Dit schynt echter ongegrond te zyn want zoo
antwoorden een aantal deftige burgers en handelaers
van Tongeren:

Rien n'est changé à Tongres quant à la question du
chemin de fer; le tracé de Bilsen est pour notre ville ce
qu'il était il y a un an, c'est-à-dire une nécessité recon-
nue et sentie par tous. Monsieur Noyen a échoué non
pas pour avoir défendu mais pour *qu'ayant défendu* ce
tracé. L'interprétation que l'on donne de cet échec est
done completement fausse.

Zou de Benardist schryvende aen het *Nieuwsblad*
somtyd geen strooijen man geweest zyn om ter gele-
genheid van nieuwjaer een weinig abonnement ge-
recht te maken. Die van Tongeren schynen niet goed
te weten wat zy van den briefschryver moeten denken.
Wy schryven hier eenige regels uit de *Vedette* over.
Onze confrater schynt te beweeren dat de rekeningen
der kerkfabrieken zeer gebrekkig zyn, en dat men er
het geestelyk bestuur zoo maer stillekens moest van kant
in zetten. Le seul moyen de remédier à un tel état de
choses c'est d'assimiler les fabriques d'églises aux hospices,
aux bureaux de bienfaisance, aux autres établisse-
ments de bienfaisance dont le personnel est nommé par
les conseils communaux qui relevent dans chaque loca-
lité du corps électoral, et dont les budgets et les comptes
sont vérifiés dans les villes par les conseils de regence et
dans les communes rurales par le commissaire d'arron-
dissement et de la députation permanente sur l'avis de
l'administration communale.

De gardes champetters zullen dus volgens dat stelsel
kunnen gelast worden, in de kerk komen te onderzoe-
ken of men geenen wierook te veel verbrandt, of men de
keerssen op hunnen tyd uit doet, of men de alben niet
te dikwyls laet wassen en of de misdienaers somtyds niet
eens aen de wynflesch ligen... Alles maer wereldsch
gemaakt tot het biechten toe... Wie weet of wy later by
den burgemeester niet zullen onzen paesschen gaen
houden, mon frere le sacristain.

MENGELING.

Dat de ryken toch hunne oogen open doen; de om-
wentelingen naest haer, gelyk het de Paus gerogd heeft,
dreigt ons het woedend kommusmus in te nemen. Een
middel blyft slecht over om het onweer tegen te hou-
den; deelt mede van uwe rykdommen.

Hoort het kommunismus brallen
Met zyn klauwen op u aen.
Wee u ryken, die schier allen,
Zonder almoes heen wilt gaen.
Binnen vyf en twintig jaer
Spreken wy malkaer.

Slaet uw deuren toch niet toe
Ongevoelig voor den armen,
Hy word eens het smeeken moe
En zal u wel doen erbarmen.
Binnen vyf en twintig jaer
Spreken wy malkaer.

Pronkt nu nog met uw juweelen
Jaegt in koetsen heen en weer,
Speelt in uwe pracht kasteelen
Zonder hart, den grooten heer.
Binnen vyf en twintig jaer
Spreken wy malkaer.

Uit de roode zy tapyten
Die uw muur en vloer beslaen,
Kunt gy zoo veel kleeren splyten
Voor die zonder kleeren gaen.
Binnen vyf en twintig jaer
Spreken wy malkaer.

Dat uw honden u verspillen
Dagelyk in vlesch en brood
Kan toch zooveel magen stillen
Grommend van den hongersnood.
Binnen vyf en twintig jaer
Spreken wy malkaer.

Over land jen woeste zeeën
Hebt gy drawers bygehaeld;
En gy pitst een cent in tweeën
Als ge een daghuer barsch betaelt!
Binnen vyf en twintig jaer
Spreken wy malkaer.

Deelt toch van uw goedren mede,
Hebt een hart voor al dat lydt,
Dan verbeur ik u den vrede
Duerzaam, zalig, onbenydt.
Binnen vyf en twintig jaer
Spreken wy malkaer.